

[Lars M. Olsen.]

er der vel mangfoldige områder inden for lovgivningen, på hvilke der skal ske væsentlige ændringer i overensstemmelse med den nye status, når Danmark bliver deltager i et stort europæisk frihandelsområde.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Axel Kristensen: Der vil næppe være anledning til at gennemgå lovforslagets bestemmelser som helhed her ved første behandling. Det er en given ting, at alle ønsker at opretholde en frihavn, og at der gives en koncession, og så kan vi i et udvalg se på enkelthederne.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det fra mange sider hævdes, at Frihavnen har tabt sin betydning som frihavn, idet der kræves for megen kontrol; det er for vanskeligt at udnytte den som frihavn, og en masse varer, som ellers ville være gået til Københavns Frihavn, går nu til Göteborg eller Hamburg. Jeg ved meget vel, at dette i meget høj grad sorterer under toldloven, men når vi skal i lag med den nye toldlov, går jeg ud fra, at vi får travlt i det pågældende udvalg, og jeg vil derfor forbeholde mig, at vi nu i et udvalg nøje gennemgår hele Københavns Frihavns stilling, hvordan den virker, og hvorfor den ikke virker, som den skal, således at vi kan tage det spørgsmål op, om der gennem ændringer i Frihavns stilling kan skabes muligheder for, at den kan komme til at betyde mere, end den gør nu.

Weikop: I det fremsatte lovforslag er der tale om at give ministeren en bemyndigelse, og man kan vel også sige, at det er noget af en kontrollov. Som den ærede ordfører for socialdemokratiet har sagt, får ministeren en bemyndigelse til at udstede koncession, men alene til Københavns havnevæsen eller til et selskab, som havnevæsenet ejer. Den højtærede minister kan heller ikke give koncession på frihavnsdriften til nogen uden for hovedstadsområdet, medmindre Københavns Frihavn eller, som det faktisk er, Københavns havn, giver sit samtykke dertil.

Må jeg lige nævne, at jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt, om den højtærede

minister fastslår, hvad der forstås ved hovedstadsområdet, så at der ikke senere kan opstå nogen tvivl herom. Man ved det vel nok i dag, men når der er gået nogle år, kan der måske rejses nogen tvivl om dette spørgsmål, og denne tvivl skulle gerne fjernes.

Man kan vistnok sige, at ministerens bemyndigelse til at give koncession er lagt i faste, og jeg kan måske også sige snævre rammer, så snævre, at vi, der ellers ikke er meget interesserede i at give bemyndigelser fra os, ikke kan have noget imod det i dette tilfælde. Kontrollen med Frihavnen er efter forslaget, som den tidligere har været, men den er meget omfattende med takster og afgifter og lejeafgifter og meget andet, som ministeren har fuldt indseende med. Denne bemyndigelse bør efter min opfattelse benyttes med meget stor smidighed.

Lovens bestemmelser overføres mere detaljeret i koncessionen, som der foreligger et udkast til. Det er meget muligt, som også den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde, at flere af de bestemmelser, der foreslås i dag, senere kan vise sig at være til hinder for den større samhandel, der vil opstå ved Danmarks tilslutning til de syv. Derfor er det, jeg allerede på nuværende tidspunkt fremsætter min bemærkning om nødvendigheden af at anvende stor smidighed.

Frihavn er udland, det er allerede sagt, og det er også klart og tydeligt sagt i koncessionsudkastet, men jeg er enig i, at det er ikke meget værd, hvis handelen i dette udland uden for frihavnsgritteret hæmmes af forskellige toldkontrolforanstaltninger eller af valutaattestmageri, eller hvad man nu vil, eller hvis den højtærede minister fastsætter stramme vilkår for bearbejdelse af varer i Frihavnen. Det er i dag ikke helt muligt at overse, forekommer det mig, virkningerne af de bestemmelser, der bliver fastsat nu; men jeg må på den anden side erkende, at det ville være meget tungtarbejdende, hvis ikke ministeren havde mulighed for at træffe hurtige beslutninger — beslutninger med det formål at fjerne hindringerne for en så hensigtsmæssig handels- og industri-virksomhed som muligt. Det er efter min mening afgørende allerede nu at slå fast, at Frihavnen virkelig er udland. Jeg håber da også, den højtærede minister vil erklære,